

Laxfiskar ehf
Jóhannes Sturlaugsson
Pósthólf 280, 270 Mosfellsbær
Sími: 664 70 80
Tölvupóstfang: johannes@laxfiskar.is

3. maí 2006

Landbúnaðarnefnd Alþingis

**Málefni: Samantekt fyrir Landbúnaðarnefnd -
Umsagnir Laxfiska um þskj. 897—612. mál, frumvarp til laga um Veiðimálastofnun
og fylgifrumvörp þess (þskj.:891; 898; 879; 880)**

Sælir þingmenn Landbúnaðarnefndar,

Þið hafið nú þegar hlustað á mín sjónarmið á fundi vegna umræddra lagafrumvarpa sem varða starfsvettvang minn og auk þess fengið ítarlega samantekt þar að lútandi í umsögnum mínum til Landbúnaðarnefndar. Í framhaldi af fundi með ykkur þann 27. apríl s.l. fannst mér að það kæmi ykkur að notum að ég myndi útskýra enn frekar stöðu einkaaðila í samkeppni við Veiðimálastofnunar og það er hlutverk þessa bréfs sem um leið er eins konar viðbót við umsögn mína. Þessar útskýringar mínar hér eru m.a.með tilvísun í öllu þekktari aðstæður þar sem ríki og einkaaðilar standa í samkeppni, nefnilega með hliðsjón af RUV og samkeppnisaðilum þess. Ákvað einnig að senda ykkur fróðleik sem varðar þætti stjórnáráðgjafarinnar sem að mínu mati eru ólíðandi en þessa þætti ég hef verið að ræða við Guðna Ágústsson undanfarið m.a. á opinberum fundum (sjá 2 fylgiskjöl) og tæpti ég á þeim atriðum á fundi með nefndinni 27. apríl s.l. Í umsögn minni til Landbúnaðarnefndar varðandi lagagreinar frumvarps um Veiðimálastofnun benti undirritaður á tillögur að því hvernig mætti koma í veg fyrir þessi tilteknu hliðarspor í stjórnáráðgjafarinnar:

3 gr: .....Ráðgjafarnefnd Veiðimálastofnunar fundar og ályktar um fagleg málefni en ekki fjárhagsleg. Ráðgjöf nefndarinnar til handa Veiðimálastofnun skal birta opinberlega. Nefndarmenn ráðgjafarnefndarinnar skulu á meðan þeir gegna störfum fyrir nefndina ekki gegna störfum fyrir Fiskræktarsjóð og koma þannig í veg fyrir mögulega hagsmunaárekstra;

5 gr: ..... Veiðimálastofnun skal ekki deila umsýslu sinni, stjórnáráðgjafarinnar eða annarri, né fjárhagslegum rekstri stofnunarinnar með öðrum ríkisstofnunum.).

Bréf þetta var sent öllum nefndarmönnum Landbúnaðarnefndar nema Jóni Bjarnasyni. Ástæðan er sú að undirritaður kys að lítið sé til þingskapa sem málið varða eða bara almennrar háttvísi hvað það varðar það að Jón Bjarnason fjalli ekkert um þann hluta þessara lagafrumvarpa sem varðar samkeppni Veiðimálastofnunar og einkaaðila á sama starfsviði. Ástæðan er sú að sonur Jóns veitir forstöðu útibúi Veiðimálastofnunar (Norðurlandsdeild). Sem dæmi má nefna að ef Jón Bjarnason myndi gegna annarri stöðu en þingmannsstöðu fyrir ríkið þá myndu stjórnáráðgjafarinnar kveða skýrt á um vanhæfi hans til að koma að umfjöllun þessa hluta lagafrumvarpanna og jafnvel lagafrumvarpanna í heild.

Hér að neðan fær Landbúnaðarnefnd að nokkru leyti innsýn í minn starfsvettvang og annarra í minni stöðu gagnvart Veiðimálastofnun (ríkisaðilanum) í yfirfærðri merkingu með hliðsjón af RUV og einkaaðilum í sjónvarpsrekstri. Í lokin er síðan fjallað um þetta málefni samantekið með vísun í ýmsa þá helstu þætti sem málið varða allt frá siðferðisvitund til annarra laga sem tengjast starfsumhverfinu sem fólgið er í frumvörpunum.

RUV fengi einn aðila (ekki Stöð 2 og aðrir) að birta auglýsingar sem birta þyrfti með vísun í lög og reglur, sbr., að Veiðimálastofnun situr ein að öll að lögbundnum verkum laganna.

RUV væri umsagnarðili um fagleg málefni keppinauta sinna (s.s. Stöð 2) og samstarfsaðila þeirra, sbr. að Veiðimálastofnun kemur að því að meta með umsögnum o.þ.h. ef einkaaðilar í rannsóknum eða samstarfsaðilar þeirra eru að framkvæma rannsóknir í ám eða vötnum sem kalla á faglega umsögn eða aðra lögbundnar úttektir og álitsgerðir. Ennfremur kæmi sama upp ef

einkaaðilar myndu standa að því að reisa eða reka fiskeldisstöð í rannsóknarskyni, þ.e.a.s. Veiðimálastofnun væri umsagnaraðili. Á sama tíma væri Veiðimálastofnun frjálst að eiga og reka fiskeldisstöðvar, eða önnur fyrirtæki sem hefðu einhverja tengingu við rekstur Veiðimálastofnunar án þess að minnsta krafa væri gerð um eignahlutdeild o.þ.h. Eitt dæmið enn væri að ef umhverfisslys yrðu af völdum rannsókna eða rannsóknareksturs s.s. reksturs fiskeldisstöðva, þá myndi Veiðimálastofnun sem fyrr leggja mat hvorutveggja mat á eigin gerðir og gerðir samkeppnisaðila sinna.

RUV væri leyft að taka megnið af ríkisfjárveitingu sinni og fara með í Kvikmyndasjóð og keppa þar um fjármuni til kvikmyndagerðar með tilheyrandi samdrætti í styrkveitingum til sjálfstætt starfandi aðila er vinna að gerð kvikmynda og sjónvarpsefnis. Enda auðveldara um vik að setja upp metnaðarfull verkefni og auka fjölda verka með ríkisframlagið í vasanum þegar krafa er gerð um 50% mótfjármögnun að lágmarki. Þannig háttar nefnilega til með Veiðimálastofnun sem nýtir sitt ríkisframlag með slíkum hætti sem mótframlag við styrkumsóknir til rannsóknasjóða (Fiskræktarsjóður, Rannsóknasjóður o.s.frv.) og annarra kostunaraðila. Á sama tíma er bara rætt um að einungis þurfi að búa til dálka í bókhaldi Veiðimálastofnunar þar sem vistuð séu þau þjónustuverk sem séu í samkeppni og þá sé allra samkeppnissjónarmiða gætt. Málið er að allar eða nálega allar grunnrannsóknir Veiðimálastofnunar eru í samkeppni við einkaaðila á þessu starfssviði s.s. sést á því að öll verkin eða nálega öll eru að þiggja fjármuni að hluta til frá öðrum aðilum en ríkinu, fjármuni sem aðrir rannsóknaraðilar eru að keppa um. Þetta væri ekki nema einungis vegna þess að skilgreining á störfum Veiðimálastofnunar á ársgrundvelli er engin önnur en sú að stofnunin stundi grunnrannsóknir á ferskvatnsfiskum og umhverfi þeirra frá jökulsporðum og á haf út. Vegna þess getur Veiðimálastofnun nýtt sér ríkisframlag sitt að vild sem mótframlag til rannsóknaverka eftir því hvernig vindar blása hverju sinni s.s. í sjóðaumhverfinu. Þetta stangast meðal annars á við lög sem varða Evrópska efnahagslögsögu en í EES samningnum segir m.a. að nauðsynlegt sé að ákvarða og magngreina þá þjónustu sem veita eigi í samkeppni við einkaaðila með ríkisstyrkjum.

Af ofangreindu þá sker í augun að eðlileg samkeppni fæst ekki þrífist gegn Veiðimálastofnun, þegar hún sinnir öllum iðgbundnum umsögnum o.þ.h. skilyrtum verkum en er samtímis á kafi í samkeppni við einkaaðila um önnur verk með öðrum tiltækum ráðum. Af sömu ástæðu fæst hlutleysi Veiðimálastofnunar ekki þrífist í slíku rekstrarumhverfi. Víst er einnig ljósi þessa að tryggasta leiðin fyrir aðila sem starfa í umhverfi veiðimála (veiðifélög, fiskeldisstöðvar o.þ.h. aðilar) og þurfa að vinna að rannsóknum samtímis að skipta við Veiðimálastofnun, enda þyrftu þeir af þeim sökum og öðrum reglulega að eiga undir Veiðimálastofnunar umsagnir sem varða reksturinn enda ljóst að þá væri a.m.k. ekki hætt á neina mögulega hagsmunaárekstra svo sem ef einkaaðilar væru fengnir til rannsóknarvinnu eða ráðgjafar.

Af þessu leiðir að breyta þarf starfsemi Veiðimálastofnunar á þá vegu að hlutleysi hennar sé til staðar varðandi lögboðnar umsagnir sem felst fyrst og fremst í því að stofnunin standi ekki í samkeppnisrekstri við einkaaðila. Vinnu við lögboðin verk á þessu starfssviði myndi ríkið tryggja með greiðslum til Veiðimálastofnunar. Ef ríkisvaldið vill síðan leggja málaflöknum frekara lið svo sem eðlilegt verður að teljast þá væri rannsóknaraðilum gert kleift að keppa um þá fjármuni á jafnræðisgrundvelli s.s. með útboðum. Menningarsjónarmið og landsbyggðarsjónarmið koma ekki við sögu hér líkt og í tilfelli reksturs RUV þar sem hægt er að skilja vægi slíkra þátta.

Markaðsráðandi staða ríkisfyrirtækja sem eru í samkeppni við einkaaðila hefur ekki verið rætt á opinberum vettvangi svo eftir sé tekið. Mikið fer fyrir þeirri umræðu varðandi fyrirtæki á frjálsum markaði. Eðlilegt er að sambærilegar reglur gildi um slíkt og maður væntir þess að þær séu nú þegar fyrir hendi. Víst er að markaðsráðandi staða Veiðimálastofnunar nú þegar er eitt af þeim atriðum sem kalla á það að Veiðimálastofnun verði ekki gert kleift að þenjast enn frekar út með rekstri alls kyns fyrirtækja. Allt frá rannsóknastöðvum sem alfarið væru í eigu Veiðimálastofnunar til annarra gerða fyrirtækja með sem hefðu einhvers konar tengingu við rannsóknir og/eða þróunarstörf Veiðimálastofnunar þar sem Veiðimálastofnun gæti átt ráðandi eignarhlut (5. grein lagafrumvarps um Veiðimálastofnun). Mörg rök önnur hníga í sömu átt vegna fyrirsjáanlegra hagsmunaárekstra. Eitt dæmið er að Veiðimálastofnun myndi í senn reka fyrirtæki sem hún samhliða veitti lögboðnar umsagnir um með vísun starfsemi fyrirtækjanna og möguleg hliðaráhrif. Annað dæmi er vaxandi og viðvarandi hallarekstur Veiðimálastofnunar síðustu ár sem ekki á að verðlauna með vaxandi umsvifum sem líkleg eru til að auka enn frekar á hallareksturinn. Hallarekstur Veiðimálastofnunar er eðlilegt að skoða sem hlutfall af ríkisframlaginu þar sem ríkið hefur ævinlega greitt slóðaskapinn upp ári eða árum síðar. Halli Veiðimálastofnunar upp á

ríflega 30% af ríkisframlaginu 2005 sýnir að stjórnun rannsóknanna miðar að því að framkvæma það sem menn vilja framkvæma en ekki að framkvæma fyrir þá fjármuni sem tiltækir eru. Hvaða nauðsyn kallaði á þessa yfirkeyrslu? Hvaða nauðsyn kallar á aukin umsvif Veiðimálastofnunar í verkum og mannafla næstliðin 3 ár? Á sama tíma og samkeppnisaðilar geta sem aldrei fyrr tekið yfir og unnið þau sömu verk á hagkvæmari hátt og fyrir minni fjármuni svo sem vikið hefur verið að í umsögn minni. Lagalegt viðmið sem gerir ráð fyrir því að framkvæmdastjóri sé tekin á beinið vegna reksturs þegar hann fer 4% fram yfir á fjárlögum hefur auðsjánlega ekki verið nýtt hin síðari ár til að hjálpa til við að koma rekstri Veiðimálastofnunar á réttan kjöl. Einnig er eðlilegt að slíkur hallarekstur sé skoðaður frá fleiri hliðum þegar samkeppni við einkaaðila er í spilinu.

Auk samkeppnislegra sjónarmiða sem varða ný lagafrumvörp þá er stjórnarsýslan í umræddum málaflokki veiðimála nú þegar í stakasta ólaga varðandi einstaka þætti sem miklu skiptir að séu í lagi. Ég sendi ykkur dæmi um það með afritum af tveimur opinberum bréfum sem ég sendi í liðinni viku til Guðna Ágústssonar Landbúnaðarráðherra og tveggja skrifstofustjóra hans, þar sem ég bið um að tiltekni ólíðandi starfshættir Veiðimálastofnunar/Landbúnaðarráðuneytisins sem varða starfsumhverfi þessa rannsóknamálaflöks séu með hjálp ráðuneytisins lagfærðir með hliðsjón af því sem núgildandi lög og reglur gera ráð fyrir. Hér er undirstrikað að þetta eru opinber bréf til ráðuneytisins varðandi tiltekin atriði stjórnarsýslunnar í þessum málaflokki sem eru í stakasta ólestri og því alls ekki einkabréf til Guðna Ágústssonar og félaga. Af þeim sökum eru bréfin látin fylgja hér með til útskýringa á því hvernig umhverfi stjórnarsýslunnar er einnig stórlega að hafa áhrif á samkeppnisumhverfi þeirra sem keppa við Veiðimálastofnun á þessum starfsvettvangi.

Ríkistrygging á markaðsráðandi stöðu Veiðimálastofnunar sem ríkisrekens aðila í samkeppni við einkaaðila um rannsóknir og þjónustu getur ekki talist eðlileg ráðstöfun með lögum. Ríkisaðila sem ofan í kaupið er með lögum gerður að umsagnaraðila um atriði er varða rekstur samkeppnisaðilanna. Það væri ótrúleg skipan mála ef slík ráðandi staða væri höfð óbeisluð og í reynd blásin út svo sem ráð er fyrir gert með áætluðum fyrirtækjarekstri Veiðimálastofnunar í lagafrumvarpi um Veiðimálastofnun. Þar á meðal er fyrirtækjarekstur Veiðimálastofnunar í fiskeldi lagður upp á sama tíma og Stofnfiskur og Hólaskóli hafa séð um allar rannsóknir á eldisfiskum í 10 ár. Hvað veldur því að þessu þarf að breyta nú? Ef þörf er á því að gera rannsóknir sem tengjast fiskrækt sérstaklega þá er sem fyrr ekkert mál að semja við fiskeldisstöðvar um aðstöðu til slíkra rannsókna.

Í lokin vil ég nefna að ég er ekki sammála lögfræðingi Landbúnaðarráðuneytisins um það að öll atriði lagafrumvarpsins um Veiðimálastofnun og fylgifrúmvörp þess standist lög. Þetta kom fram í máli hans á fundi sem ég sat ásamt honum hjá Landbúnaðarnefnd 27. apríl s.l, þegar vísað var til þess að hans hálfu að frumvörpin hefðu að öðrum kosti ekki verið lögð fram. Slíkt hefur jú komið fyrir all oft í sögu Alþingis og mín skoðun er sú að ef lagafrumvörpin væru samþykkt með sínum helstu núverandi ágöllum þá værum við hér komin með enn eitt dæmið. Í lagafrumvarpinu um Veiðimálastofnun og fylgifrúmvörpum þess er að finna samkeppnislega mismunun sem undirritaður telur að lagalega sé ekki hægt að verja. Dæmi um þetta er samkeppnislega óverjandi staða Veiðimálastofnunar sem samkeppnisaðila og umsagnaraðila í senn. Ennfremur óverjandi staða Veiðimálastofnunar sem árlegs þiggjanda ríkisframlags sem ekki er skilgreint nægilega vel (nákvæmlega) á ársgrundvelli hvað eigi að fara í og hverju eigi að skila s.s. gera þarf samkvæmt EES samningnum. Um leið er í fyrirliggjandi frumvarpinu á sama hátt ekki að finna skilgreindan stafkrók um að ríkisframlagið megi ekki nýta til að bola einkaaðilum út af borðinu í samkeppni um styrkfé og kostunarfé til grunnrannsókna svo sem með því að nota það sem móttframlög í rannsóknasjóði. Fari svo að stærstu ágallar frumvarpsins um Veiðimálastofnun og fylgifrúmvörp þess m.t.t. samkeppnisþátta verði hluti af þeim lögum sem á endanum verða samþykkt á grunni frumvarpanna. Þá skapast líklega einstakar aðstæður til skaðabótakrafna af hendi þeirra einkaaðila sem keppa um verk við Veiðimálastofnun og hafa reynt að leggja ráðuneytismönnum og þingmönnum lið í því að að færa lögin að því samkeppnisumhverfi sem við lifum við í dag. Ekki þarf að fjölyrða um það að sá réttur til bóta yrði sóttur.

Auk þess er þarft að minna á minna á það að almennt ætti það ekki að vera minna mál við gerð laga að sníða þau að síðferði hvers tíma heldur en að sníða þau að öðrum lögum sem þau gætu varðað. Því hvers virði eru lög sem bersýnilega eru ósiðleg með hliðsjón af einhverjum þeirra sem þau varða enda þó hægt sé að finna því stað að þau séu ekki að brjóta ákvæði annarra laga. Ósiðleg mismunun á samkeppnisumhverfi Veiðimálastofnunar og einkaaðila á sama starfsvettvangi og aukin heldur vanhæfni Veiðimálastofnunar til að standa fyrir hlutlausum

umsögnum samtímis samkeppni sinni er dæmi um lagasetningu sem menn eiga ekki að leggja nafn sitt við.

Af ofangreindum ástæðum þarf að taka til hendinni og lagfæra lög um Veiðimálastofnun og fylgifrúmvörp þess frumvarps með hliðsjón af þeim göllum sem að felast í lagafrúmvörpunum að óbreyttu, varðandi starfsumhverfi rannsóknar- og ráðgjafaraðila á þessu sviði. Miðað við þá vinnu sem ætla verður að felist í slíkum umbótum þá sýnist undirrituðum að það hljóti að vera óvinnandi vegur að áorka því verki fyrir lok þessa þings. Með hliðsjón vonar undirritaður að menn sjái sér fært að fresta lokaafgreiðslu frumvarpanna til næsta löggjafarþings.

Kveðja,

Jóhannes

*****

Jóhannes Sturlaugsson

Johannes Sturlaugsson

Laxfiskar ehf
Hraðastaðir 1
Pósthólf 280
270 Mosfellsbær

Salmon and Trout Research
Hradastadir 1, P.O.Box 280
IS - 270 Mosfellsbaer
Iceland

Sími: 664 70 80
Tölvupóstfang:
johannes@laxfiskar.is

Phone: +354 664 70 80
Email: johannes@laxfiskar.is

----- Original Message -----

From: Jóhannes Sturluson

To: guðni.agustsson@lan.stjr.is

Cc: niels.arni.lund@lan.stjr.is ; hakon.sigurgrimsson@lan.stjr.is

Sent: Wednesday, April 26, 2006 11:01 PM

Subject: Ósk um að Veiðimálastofnun hætti að sjá um fjárhagslega umsýslu fyrir aðrar ríkisstofnanir Landbúnaðarráðuneytisins vegna hagsmunaárekstra - vanhæfi o.fl.

Landbúnaðarráðuneyti
b/t Guðna Ágústssonar
Sölvhólsgata 7
150 Reykjavík

26. apríl 2006

Erindi: Ósk um Landbúnaðarráðuneytið sjái til þess að Veiðimálastofnun sjái ekki um fjárhagslega umsýslu fyrir Fiskræktarsjóð og aðrar ríkisstofnanir Landbúnaðarráðuneytisins.

Líkt og ég greindi þér og öðrum fundarmönnum frá á fundi SVFR og Landsambands stangaveiðifélaga í gærkveldi þá er fjölmargt í ólagi í starfsumhverfi þeirra einkaaðila sem stunda rannsóknir á ferskvatnsfiskum og umhverfi þeirra og tilheyrandi ráðgjöf í samkeppni við Veiðimálastofnun, sem er ríkisrekni rannsóknaraðilinn á þessu sviði. Eitt af því sem ég nefndi til sögunnar á sviði stjórnsýslumála sem væri til vansa fyrir Veiðimálastofnun og þar með Landbúnaðarráðuneytið varðaði stjórnarmann Veiðimálastofnunar sem situr í nálega öllum stólum sem er að finna í stjórnsýslunni á þessu sviði, þ.m.t. í stjórn Fiskræktarsjóðs. Bréf um það efni sendi ég ykkur í Landbúnaðarráðuneytið fyrr í dag vegna þess að viðkomandi gaf í skyn að hann væri þrátt fyrir allt ekki eins vanhæfur og halda mætti. Ekki þarf að fjölyrða um það og vitna ég til bréfsins sem ég sendi ykkur varðandi það mál.

Á þessum sama fundi í gærkveldi nefndi ég fleiri dæmi um slæma stjórnsýslu á sviði veiðimála sem einkaaðilar er stunda rannsóknir og ráðgjöf á þessu sviði líða fyrir. Í framhaldi af bréfaskrifum til þín Guðni fyrr í dag (afrit til tveggja skrifstofustjóra þinna) til að fylgja málum eftir vegna áður nefnds vanhæfismáls. Þá fannst mér ekki hægt annað en ítreka hitt dæmið sem ég tók til umfjöllunar á fundinum í gær um óhæfa stjórnsýslu á þessu sviði landbúnaðarmála. Víst er að dugandi sérfræðingar sem ég hef rætt við undanfarið á sviði, stjórnsýslu, samkeppnis- og viðskipta lýsa áhyggjum sínum vegna umhverfis málaflokksins. Sumir þeirra s.s. á samkeppnisstofnun eru enn að kynna sér gögn frá mér um þetta sérstaka starfsumhverfi. Víst er sá fortíðar- og samtíðarvandi sem felst í öllum þeim samkeppnishömlum sem felast í mismunun ríkisins gagnvart einkaaðilum á þessu sviði er sláandi og enn versnar ástandið til framtíðar lítið ef lagafrumvörpin sem til umfjöllunar eru sem arftakar gömlu lax- og silungsveiðilaganna frá 1970 fara óbreytt í gegn.

Hér að neðan fer ég orðum um gersamlega óhæfa stjórnsýslu sem varðar fjárhagslega umsýslu Veiðimálastofnunar fyrir aðrar ríkisstofnanir sem einnig falla undir stjórn Landbúnaðarráðuneytisins og eiga það sammerkt að eiga að heita óháðar hver annari um ákvarðanatökur o.þ.h. Hér er ítrekuð ósk mín frá í gærkveldi að þetta verði ekki látið viðgangast lengur. Líkt og í síðasta bréfi mínu þá óska ég svara frá Landbúnaðarráðuneytinu um það hvernig menn ætla að bregðast við og þá fyrst og fremst frá þér Guðni, enda ert þú yfirmaður forstöðumanna þessara stofnanna og auk þess prókúruhafi Fiskræktarsjóðs.

Skrifstofustjóri Veiðimálastofnunar hefur í þau 20 ár sem undirritaður hefur unnið að rannsóknum á ferskvatnsfiskum og umhverfi þeirra séð um alla fjárhagslega umsýslu fyrir Fiskræktarsjóð. Samskonar þjónusta þessarar rannsóknarstofnunar hefur verið innt af hendi fyrir embætti Veiðimálastjóra allt frá því að það var klofið frá Veiðimálastofnun 1997. Veiðimálastjóri hefur nú í einhverja daga starfað undir nýjum hatti Landbúnaðarstofnunar sem veiðimálastjórn stjórnsýslusviðs þeirrar stofnunar en er enn sem fyrr á sínu gamla sambýli í slagtogi við Veiðimálastofnun. Fyrstu 17 árin af þessum 20 sem vitnað var til var undirritaður starfandi á Veiðimálastofnun (1986 - 2003 þ.a. tvö þau fyrstu lausráðinn) og 3 síðustu ár hef ég starfað við rannsóknir hjá eigin rannsóknafyrirtæki, Laxfiskum ehf. Hvað sem þeim árafjölda líður þá er allt við sama heygardhornið varðandi fjárhagslega umsýslu Veiðimálastofnunar fyrir Fiskræktarsjóð en vænta verður þess að eitthvað dali þessir möguleikar á fjárhagslegri umönnun Veiðimálastofnunar

eftir að veiðimálastjórn Landbúnaðarstofnunar verður komin á Selfoss á hausti komanda. Víst þykir að hvergi annarstaðar á Vesturlöndum finnist starfsmaður á borð við skrifstofustjórnann sem sinnir fjársýslu fyrir þrjár ríkisstofnanir í senn með tilheyrandi hagræðingu. Enn ólíklegra er að annar slíkur skrifstofustjóri finnist ef leitað væri að ríkisstofnunum sem lögum samkvæmt eiga að teljast óháðar hver annarri hvað ákvarðanatökur varðar. Dæmið um Veiðimálastofnun sem sinnir fjárreiðum tveggja annarra stofnanna Landbúnaðarráðuneytisins kristallar betur en margt annað þau hagsmunatengsl sem óeðlileg eru í stjórnslu Veiðimálastofnunar.

Ekki veit undirritaður hvað Veiðimálastofnun hefur borið fjárhagslega úr bítum fyrir þessi rannsóknarstörf sín í fjármálum annarra ríkisstofnanna Landbúnaðarráðuneytisins. Sá þáttur er enda nánast aukatriði því vandinn fyrir einkaðila sem keppa við Veiðimálastofnun á þessu starfssviði í rannsóknum og ráðgjöf gjalda fyrir þessi tengsl Veiðimálastofnunar við Fiskræktarsjóð og yfirstjórn veiðimála (Veiðimálastjóra nú Landbúnaðarstofnun). Þarna er langt í frá um eðlileg viðskiptaleg tengsl að ræða á milli stofnanna og er þá ótalin ýmis blandaður rekstur á milli Veiðimálastofnunar og Veiðimálastjóra (nú Landbúnaðarstofnunar) sem við lýði hefur verið. Í ljósi þessa er ekki hægt að finna það hlutleysi sem á að vera á milli áðurnefndra aðila hvort sem það er Veiðimálastofnun sem er að sækja um styrki til Fiskræktarsjóðs eða Veiðimálastofnun sem er að sækja um leyfi til Veiðimálastjóra.

Auk þess minni ég aftur á það staka lán fyrir Veiðimálastofnun að hún skuli sinna allri fjárhagslegri umsýslu fyrir Fiskræktarsjóð. Þetta kemur til af því að tekjur Fiskræktarsjóðs ráðast árlega af skírur tekjum veiðifélaga landsins auk þeirra fjármuna sem koma frá ríkinu til sjóðsins. Af því leiðir að Veiðimálastofnun fær í hendurnar árlega gögn yfir það hvernig rekstur allra Veiðifélaga landsins hefur gengið árinu á undan. Af þessu hlýst væntanlega viðbótar hagræði enda getur komið sér að vita hvernig fjárhagsstaða Veiðifélaga er, því flestir sem kaupa rannsóknir og þjónustu á þessu sviði koma úr þeirra röðum.

Ég læt þetta nægja að sinni og eru samt ótalin réttlætismál sem ég kom inn á í gær og varða samkeppnislög og ýmis konar hagsmunaárekstra sem koma til vegna þess að Veiðimálastofnun er ætlað það ókleifa að starfa sem hlutlaus aðili að lögboðnum umsögnum o.þ.h. verkum en samtímis að starfa í bullandi samkeppni á sama sviði. Skal að gefnu tilefni undirstrikað að helsta samkeppni í starfsemi Veiðimálastofnunar m.t.t. einkaaðila á sama sviði eru grunnrannsóknir á næstliðnum árum en ekki þjónusturannsóknir.

Það er von mín að Landbúnaðarráðuneytið stöðvi nefnt vafstur Veiðimálastofnunar í fjármálum annarra stofnanna Landbúnaðarráðuneytisins og ítreka ég ósk mína um það að ég vil svör um það frá ykkur hvenær það á að gerast.

Enn og aftur mínar bestu réttlætiskveðjur,

Jóhannes Sturlaugsson

Afrit send tveimur skrifstofustjórum í Landbúnaðarráðuneytinu þeim Hákonni Sigurgrímssyni og Níels Árna Lund enda málefni sem varðar Landbúnaðarráðuneytið almennt og þarf einnig að vistast sem slíkt.

*****

Jóhannes Sturlaugsson

Johannes Sturlaugsson

Laxfiskar ehf
Hraðastaðir 1
Pósthólf 280
270 Mosfellsbær

Salmon and Trout Research
Hradastadir 1, P.O.Box 280
IS - 270 Mosfellsbaer
Iceland

Sími: 664 70 80

Phone: +354 664 70 80

Tölvupóstfang:

johannes@laxfiskar.is

Email: johannes@laxfiskar.is

*****

----- Original Message -----

From: Jóhannes Sturlaugsson

To: gudni.agustsson@lan.stjr.is

Cc: Óðinn Sigbórsson ; niels.arni.lund@lan.stjr.is ; hakon.sigurgrimsson@lan.stjr.is

Sent: Wednesday, April 26, 2006 5:52 PM

Subject: Ósk um að farið sé að stjórnsýslulögum - vanhæfi

Landbúnaðarráðuneyti
b/t Guðna Ágústssonar
Sölvhólsgrata 7
150 Reykjavík

26. apríl 2006

Erindi: Vanhæfi Óðins Sigbórssonar stjórnarmanns Veiðimálastofnunar til setu í stjórn Fiskræktarsjóðs

Sæll Guðni,

Í morgun fékk undirritaður send gögn frá Óðni Sigbórssyni er sýna hvernig Fiskræktarsjóður afgreiddi hluta þeirra styrkumsókna sem sjóðurinn tók fyrir vor/sumar 2005. Á þessu afriti fundargerðarinnar (1 bls) kemur fram að við afgreiðslu 2005 vék Óðinn Sigbórsson af fundi þegar til lokaafgreiðslu voru teknar þær 2 styrkumsóknir sem vörðuðu Veiðimálastofnun og komu fyrir á þessu blaði.

Líkt og ég greindi þér og öðrum fundarmönnum frá á fundi SVFR og Landsambands stangaveiðifélaga í gærkveldi þá er ýmislegt í ólagi í starfsumhverfi þeirra einkaaðila sem stunda rannsóknir á ferskvatnsfiskum og umhverfi þeirra og tilheyrandi ráðgjöf í samkeppni við Veiðimálastofnun, sem er ríkisrekni rannsóknaraðilinn á þessu sviði. Eitt af því sem ég nefndi til sögunnar á sviði stjórnsýslumála sem væri til vansa fyrir Veiðimálastofnun og þar með Landbúnaðarráðuneytið varðaði störf Óðins Sigbórssonar stjórnarmanns hjá Veiðimálastofnun sem jafnframt er nefndarmaður í útlutunarnefnd Fiskræktarsjóðs (Veiðimálanefnd). Í framhaldi af því sendi hann einblöðunginn til okkar í dag sem í reynd breytir engu um það sem fram kom í gær og verður það rakið hér að neðan. **Hér ítreka ég það að þú sem yfirmaður þessa málaflökks sjáir sóma þinn í því að koma málum þessum í lag.**

Í máli mínu í gærkveldi kom fram að störf Fiskræktarsjóðs byggðust á því annarsvegar að taka afstöðu til verkefna sem Veiðimálastofnun sækir um styrki til handa og hinsvegar að afgreiða umsóknir einkaaðila og félaga sem keppa við Veiðimálastofnun um þá styrki. Við afgreiðslu styrkja væri Óðinn Sigbórsson vanhæfur hvort heldur að um Veiðimálastofnun væri að ræða eða samkeppnisaðila þeirrar stofnunar af augljósum ástæðum, þar sem hvorutveggja hefur áhrif á það hvað Veiðimálastofnun ber úr bytum frá Fiskræktarsjóði. Hér er því við að bæta að sem ekki var nefnt í gær og skiptir ekki minna máli, sem er það að Óðinn Sigbórsson stjórnarmaður Veiðimálastofnunar fær með setu sinni í Fiskræktarsjóði færi á að skoða í þau hvernig rannsóknir samkeppnisaðila Veiðimálastofnunar eru skipulagðar og hver sé framvinda þeirra. Af framansögðu er öllum ljóst sem leggja sig eftir því að lesa II. kafla stjórnsýslulaganna að Óðinn Sigbórsson er vanhæfur til starfa fyrir Fiskræktarsjóð og það vanhæfi er af þeirri stærðargráðu að það leiðir til þess sem kallað er almennt vanhæfi, þ.e.a.s. í reynd er honum ekki stætt á að gegna störfum fyrir Fiskræktarsjóð. Í dag hef ég meðal annars rætt vanhæfismál við ritara Úrskurðarmála upplýsingamála í Forsætisráðuneytinu til þess að átta mig betur á þessum lögum.

Varðandi setu Óðins í Fiskræktarsjóði þá vill undirritaður benda á það að umrædd 2 tilvik sem vitnað er til af hálfu Óðins eru þau fyrstu sem undirritaður veit til að Óðinn Sigbórsson stjórnarmaður Veidimálastofnunar hafi vikið af fundi vegna afgreiðslu málefna sem varða styrkveitingar til Veidimálastofnunar. Undirritaður bendir m.a. á styrkafgreiðsluafgreiðslur Fiskræktarsjóðs 2003 þessu máli sínu til stuðnings en fundargerðir þar að lútandi sýna þetta (fundur 4. júní 2003). Þær sömu fundargerðir sýna að þá þeim fundi ákvað Óðinn að víkja af fundi þegar styrkmálefni Landsambands veiðifélaga (LV) voru afgreidd (Veidimálastofnun vann síðan þá faglegu vinnu sem í þeim verkefnum var fólgin fyrir LV). Af ofansögðu sést að það eru nýmæli að Óðinn víki af af fundi við lokafgreiðslu styrkja til Veidimálastofnunar. Ennfremur er ljóst að enn situr Óðinn sem fastast við afgreiðslu styrkumsókna frá samkeppnisaðilum Veidimálastofnunar og hefur í sínum fórum gögn er varða þau verk svo sem varðandi aðferðafræði verkefnanna sem ljóst má vera að samkeppnisaðilar kjósa ekki að sé í höndum hins ríkisrekna samkeppnisaðila.

Hér að neðan er að finna úrskurð Úrskurðarnefndar um upplýsingamál þar sem fjallað var um aðgang undirritaðs að gögnum hjá Fiskræktarsjóði og Veidimálastofnun sem vörðuðu rannsóknaverkefni sem hann skipulagði og var verkefnisstjóri að þegar starf hans var lagt niður hjá Veidimálastofnun. Í þeim gögnum Forætisráðuneytisins (sem og fórum undirritaðs og Fiskræktarsjóðs) er að finna þau gögn sem undirritaður vitnar til varðandi það hverjir sátu eða sátu hjá við afgreiðslur styrkja á fundum Fiskræktarsjóðs 2003 og reyndar einnig 2002.

A-170/2004 Úrskurður frá 26. mars 2004, sjá með því að fara á eftirfarandi tengil:

<http://ursk.forsaetisraduneyti.is/urskurdir/nr/1550>

Málið sem bar hæst í þeim verkefnum sem undirritaður hafði með höndum er starf hans var lagt niður hjá Veidimálastofnun og Úrskurðarnefnd fjallaði um í ofangreindum úrskurði varðaði rannsóknir sem byggðust þá á 10 ára fúmherjastarfi undirritaðs sem ég hafði unnið að í samstarfi við Stjórnu-Odda (eini aðilinn sem að því kom af hálfu Veidimálastofnunar öll árin) og í samstarfi við Hafrannsóknarstofnun. Þessar rannsóknir sem gengu út á að merkja gönguseiði laxa með mælimerkjum til að kanna ferðir, hegðun og umhverfi laxa í sjó hafði undirritaður skipulagt og komið formlega á dagskrá áður en starf mitt var lagt niður hjá Veidimálastofnun. Nú bregður svo við í liðinni viku að undirritaður fór á árfund Veidimálastofnunar, þar sem þú Guðni varst staddur sem og Óðinn Sigbórsson. Í inngangserindi framkvæmdastjóra Veidimálastofnunar kom fram að Veidimálastofnun hefðu fyrstir allra hafið rannsóknir á laxi í sjó með mælimerkingum gönguseiða og sama var að finna í ársskýrslu Veidimálastofnunar svo sem eftirfarandi tilvitnun skýrslunnar vitnar um ("..... Veidimálastofnun nýtir fyrst allra í gönguseiði laxa"). Reyndin var sú líkt og ég kom á framfæri við fundarmenn í lok þess fundar, að það var rannsóknarfyrirtæki mitt Laxfiskar ehf sem fyrst allra framkvæmdi slíkar merkingar og einnig státa Laxfiskar einir rannsóknaraðila á þessu sviði á heimssvísu að eiga nú þegar í þússi sínu gögn yfir heildarferðalag laxins frá árósum út í úthaf og heim í ána á ný og það frá nokkrum fiskum. Því skyldi ég nefna þetta hér? Jú þrjár megin ástæður koma til.

1) Í fyrsta lagi vegna þess að allir sem tengdust Veidimálastofnun á þeim tíma er starf mitt var lagt niður hjá Veidimálastofnun vissu hve neyðarlegt mál það var fyrir Veidimálastofnun að ekki sé meira sagt að sinni a.m.k., ekki síst m.t.t. þess rannsóknaverkefnis sem hér var vitnað til. Þessu til staðfestingar vitna ég hér að neðan til tveggja opinberra úrskurða. Annarsvegar úrskurðar Laganefndar BHM 1.a) og hinsvegar Umboðsmanns Alþingis 1.b). Af þeim sökum var það ósmekklegra en ella að standa í slíkri staðreyndatilfærslu.

1.a.) Starfshættir framkvæmdastjóra Veidimálastofnunar hafa ekki verið samkvæmt lögum sem gilda um stjórnábylg og starfshætti, sem hlýtur að teljast bagalegt þegar um er að ræða framkvæmdastjóra ríkisstofnunar. Staðfest dæmi um þetta er að finna í úrskurð Laganefndar BHM frá nóvember 2004: *Mál nr. LN 03-02* sjá eftirfarandi tengil á vefsíðu BHM: <http://www2.bhm.is/main/view.jsp?branch=485520>

þar sem m.a eftirfarandi upplýsingar úrskurðarins er að finna:

"Laganefnd telur sig ekki geta kveðið upp úr um það hvort um einelti var að ræða. Nefndin telur þó ljóst að framkvæmdastjórinn hafi í samskiptum sínum við J hvorki farið að stjórnarsýslulögum né gætt góðra stjórnarsýsluhátta" Ennfremur segir eftirfarandi: "Nefndin álitur hins vegar að það bendi til þess að niðurlagning stöðu J hafi ekki byggst á málefnalegum forsendum. Ennfremur verður VMST að gæta þess við framkvæmd umræddra rannsókna að fara að samkeppnislögum".

1.b.) Álit Umboðsmanns Alþingis vegna starfshátta framkvæmdastjóra Veiðimálastofnunar við niðurlagningu starfs. Mál: *Opinberir starfsmenn. Lausn frá störfum vegna sparnaðar. Rannsóknarreglan. Leiðbeiningar um rétt til rökstuðnings. Sjónarmið sem ákvörðun verður byggð á. Vandaðir stjórnarsýsluhættir. (Mál nr. 4018/2004).* sjá eftirfarandi tengil á vefsíðu Umboðsmanns:

<http://www.umbodsmaduralthingis.is/skyrslur/skoda.asp?Lykill=1113&Skoda=Mal>

2) Í annan stað vitna ég til þess hve auðvirðilegt það er að eigna sér verk annarra og hefur slíkt þótt allra ræfilslegast hjá þeim sem flokka sig til vísindamanna. Framkvæmdastjóri vissi allt um þetta því hann hafði víst farið hamförum í kjölfar þess er fréttir bárust af upphafi rannsókna minna í Ríkissjónvarpinu og líklega ekki verið betur stemmdur þegar skýrt var frá því í fréttum ríkissjónvarpsins s.l. haust að Laxfiskar ehf hefði endurheimt fyrstu laxana úr sjó þar sem tiltæk væru mæligögn yfir heildarferðalag þeirra í sjó. Mögulegt er að ég sjái ástæðu að kæra þetta til vísindasiðanefndar en er reyndar farin að þreytast á því að kæra alla mögulega hluti bara til þess að menn hagi sem slíkir væru. Minnstæð er kæra mín til Landbúnaðarráðuneytisins um ákvörðun Fiskræktarsjóðs er varðaði það að sjóðurinn hafnaði umsókn minni með vísun í það að hún væri ekki á starfsviði Fiskræktarsjóðs. Lögfræðingar Landbúnaðarráðuneytis og þú reyndust hinsvegar á öndverðri skoðun við sjóðinn eftir að hafa lesið röksemdir mínar og þú eigin hendi afturkallaðir ákvörðun Fiskræktarsjóðs úr gildi 14. febrúar 2004 með eftirfarandi úrskurðarorðum:

"Ákvörðun kærðu dags. 14. apríl um að synja kæranda um styrk úr Fiskræktarsjóði er úr gildi felld." Skyldi ég hafa fengið styrkinn í kjölfarið? Aldeilis ekki, því nú fann sjóðurinn það út að fyrst verkefnið væri á starfsviði sjóðsins þá væri það ekki nægilega áhugavert. Víst skipti meiru fyrir mitt rannsóknarfyrirtæki að eiga möguleika á styrkjum til rannsókna frá Fiskræktarsjóði heldur en að halda áfram með þetta kærsmål jafn sérkennileg og málsmeðferð sjóðsins var þó orðin. Því verður nefnilega ekki breytt að Fiskræktarsjóður er eini haldbæri möguleikinn frá ári til árs að fá styrki í rannsóknir í mínu starfsumhverfi. Það breytir sem fyrr ekki því að þrátt fyrir að Laxfiskar líkt og aðrir rannsóknaraðilar eigi Fiskræktarsjóði margt gott að þakka, þá verður að teljast eðlilegt að fá að benda á þá galla sem í kerfinu eru og einn slíkur er vanhæfi Óðins Sigbórssonar vegna setu hans í stjórn Fiskræktarsjóðs.

3) Í þriðja lagi nefni ég þetta nú af því að á ársfundi Veiðimálastofnunar í liðinni viku þá nefndi ég sérstaklega og beindi orðum mínum til þín svo öllum fundarmönnum var ljóst. Að það væri við hæfi að einkaðilar í rannsóknnum á borð við rannsóknarfyrirtæki mitt tækju yfir eitthvað af þeim rannsóknnum sem væru að ríða fjárhag Veiðimálastofnunar á slig, svo mjög að hallarekstur Veiðimálastofnunar væri vaxandi og viðvarandi á meðan ný lagafrumvörp um þetta starfsumhverfi þvergirtu fyrir eðlilegt jafnræði einkaaðila samanborið við aðstöðu Veiðimálastofnunar. Nefndi ég sem dæmi umræddar rannsóknir á laxi í sjó sem byggja á mælimerkingum gönguseiða laxa, enda gæti fyrirtæki mitt sökum fyrirliggjandi þekkingar, aðstöðu og annarra þátt sem varða hagkvæmni verkefnisins framkvæmt verkið á hagkvæmari máta en Veiðimálastofnun. Þá sagði ég og endurtek nú að þessum síðustu tímum ættu menn að fagna einkaframtaki á þessu sviði sem öðrum og færa sér í nyt eftir mátti. Þetta á ekki síst við þegar ríkisstofnanir í samkeppni á borð við Veiðimálastofnun, sem átöluhlust hefur farið gríðarlega fram úr fjárlögum (allt að 30% halli/ár miðað ríkisframlagið) án þess að framkvæmdastjóri og stjórn sæti nokkurri ábyrgð.

Áður en ég lýk þessu erindi mínu sem varðar vanhæfi Óðins Sigbórssonar sem stjórnarmanns í Fiskræktarsjóði, þá ætla ég að benda á 2 lítil dæmi sem eru á sinn dæmi um þá hlutdrægni sem er að finna í hans stjórnunarháttum. Eins og kom fram á fundi um lagafrumvörp í gærkveldi, þá

gegnir Óðinn Sigbórsson fleiri opinberum embættum en þeim tveimur sem nefnd hafa verið. Eitt þeirra er formennska fyrir Landsamband Veiðifélaga.

Á aðalfundi Landsambands Veiðifélaga sem haldinn var að Skógum undir Eyjafjöllum dagana 11.-12. júní 2004 var samþykkt eftirfarandi greinagerð (úr Fréttabréfi LV nr. 82 17. ágúst 2004):

"Mörg undanfarin hefur Veiðimálastofnun verið rekin með halla. Fjárveitingar til rannsókna í ám og vötnum eru lágar þegar borið er saman við fjárveitingar til rannsókna í öðrum atvinnugreinum. Árið 2004 er fjárveiting til stofnunarinnar 55,5 milljónir króna. Ljóst er að sú upphæð dugar ekki til að halda uppi óbreyttri starfsemi og er skorað á ladbúnaðarráðherra og Fjárlaganefnd að auka það framlag svo tryggja megj reksturinn"

Undirritaður hefði haldið að það hefði verið smekklegra að vitna til rannsóknarmálaflokksins í heild án þess að tiltaka þarfir Veiðimálastofnunar einnar, enda þótt reksturinn gengi illa. Af hverju þarf Veiðimálastofnun líka að þenja rekstur sinn í allar áttir þegar fjármunir eru takmarkaðir? Málið er að einkaðilar, hvort sem það eru sjálfstætt starfandi rannsóknarfyrirtæki, einstaklingar eða sérfræðingar verkfræðiskrifstofa geta séð um alla þá vinnu sem samkeppni er um.

Annað lítið dæmi um þetta og óbeinna er frá Kastljósþætti sjónvarps þar sem Óðinn Sigbórsson og Sigurður Guðjónsson mættu saman í til að spjalla almennt um laxveiði sumarsins o. fl. Því tengt á liðnu hausti nokkrum dögum eftir að greint var frá því að fyrstu mælimerktu laxarnir væru komnir í hús frá rannsóknnum Laxfiska. Þá sá Óðinn Sigbórsson formaður Landssambands Veiðifélaga með meiru ekki ástæðu til þess að víkja að þeim fréttum einu orði enda þótt eitt og sér að það væri frétt á heimsvísu í rannsóknnum á laxi að þessum áfanga væri náð og gaman væri til þess að vita að sá áfangi hefði fyrst náðst hér.

Meðfylgjandi hér að neðan er sá kafli stjórnarsýslulaganna sem vitnað var til fyrir í bréfinu.

II. kafli. Sérstakt hæfi.

3. gr. Vanhæfisástæður.

Starfsmaður eða nefndarmaður er vanhæfur til meðferðar máls:

1. Ef hann er aðili máls, fyrirsvarsmaður eða umboðsmaður aðila.
  2. Ef hann er eða hefur verið maki aðila, skyldur eða mægður aðila í beinan legg eða að öðrum lið til hliðar eða tengdur aðila með sama hætti vegna ættleiðingar.
  3. Ef hann tengist fyrirsvarsmanni eða umboðsmanni aðila með þeim hætti sem segir í 2. tölul.
  4. Á kærustigi hafi hann áður tekið þátt í meðferð málsins á lægra stjórnarsýslustigi. Það sama á við um starfsmann sem fer með umsjónar- eða eftirlitsvald hafi hann áður haft afskipti af málinu hjá þeirri stofnun sem eftirlitið lýtur að.
  5. [Ef hann á sjálfur sérstakra og verulegra hagsmuna að gæta, venslamenn hans skv. 2. tölul. eða sjálfseignarstofnun eða fyrirtæki í einkaeigu sem hann er í fyrirsvari fyrir. Sama á við ef næstu yfirmenn hans hjá hlutaðeigandi stjórnvaldi eiga sjálfir sérstakra og verulegra hagsmuna að gæta. Verði undirmaður vanhæfur til meðferðar máls verða næstu yfirmenn hans aftur á móti ekki vanhæfir til meðferðar þess af þeirri ástæðu einni.]¹⁾
  6. Ef að öðru leyti eru fyrir hendi þær aðstæður sem eru fallnar til þess að draga óhlutdrægni hans í efa með réttu.
- Eigi er þó um vanhæfi að ræða ef þeir hagsmunir, sem málið snýst um, eru það smávægilegir, eðli málsins er með þeim hætti eða þáttur starfsmanns eða nefndarmanns í meðferð málsins er það lítilfjórlegur að ekki er talin hætta á að ómálefnaleg sjónarmið hafi áhrif á ákvörðun.

1)L. 49/2002, 1. gr.

Í lokin ítreka ég ósk mína um það að Óðinn Sigbórsson og um leið aðrir stjórnarmenn Veiðimálastofnunar sitji ekki í stjórn Fiskræktarsjóðs með vísun í áður nefnt vanhæfi sem af því hlýst.

Réttlætiskveðjur,

Jóhannes Sturlaugsson

Afrit send tveimur skrifstofustjórum í Landbúnaðarráðuneytinu þeim Hákoni Sigurgrímssyni og Niels Árna Lund enda málefni sem varðar Landbúnaðarráðuneytið almennt og þarf einnig að vistast sem slíkt.

*****

Jóhannes Sturlaugsson

Johannes Sturlaugsson

Laxfiskar ehf
Hraðastaðir 1
Pósthólf 280
270 Mosfellsbær

Salmon and Trout Research
Hradastadir 1, P.O.Box 280
IS - 270 Mosfellsbaer
Iceland

Sími: 664 70 80

Phone: +354 664 70 80

Tölvupóstfang:

johannes@laxfiskar.is

Email: johannes@laxfiskar.is

*****

----- Original Message -----

To: johannes@laxfiskar.is
Cc: gunni.agustsson@lan.stjr.is
Sent: Wednesday, April 26, 2006 11:12 AM
Subject: Emailing: 20060426103916163

Sæll Jóhannes.

Sendi þér úrdrátt úr fundargerð Veidimálanefndar í tilefni af ummælum þínum á fundi í gær.
Vek athygli þína á liðum 1.18 og 1.19.

Kv Óðinn Sigþórsson